

Nr. 2. ad II. A. og B.

Finansministeren kan ved ligningen for skatteåret 1954—55, forsåvidt angår handlende, fabrikanter og andre næringsdrivende samt selskaber og foreninger, indrømme lempelse i reglerne for opgørelse af lagre af varer, råstoffer samt hel- eller halvfærdige produkter, emballage og hjælpevarer for produktionsvirksomheder, herunder brændsel, samt tillade særlig skattefri afskrivning på varepartier, der er indkøbt på bindende kontrakt, men endnu ikke er leveret ved slutningen af det regnskabsår, der ligger til grund for pågældende skatteår.

Nr. 3. ad II. A. og B.

Stk. 1. Finansministeren kan, forsåvidt angår skibe, der i finansåret 1953—54 sættes under bygning eller ombygning, tillade ekstraordinære skattefrie afskrivninger af byggeomkostningerne. Sådan tilladelse skal også kunne gives, når kontrakt om bygningen eller ombygningen sluttet i nævnte tidsrum, samt når levering sker i dette tidsrum i henhold til tidligere sluttet kontrakt om bygningen eller ombygningen. Fremdeles skal sådan afskrivning kunne gives, når skibe i nævnte tidsrum indkøbes fra udlandet.

Stk. 2. Ekstraordinær afskrivning skal endvidere kunne indrømmes med hensyn til anskaffelsesomkostninger vedrørende nybygninger eller ombygninger, der påbegyndes, samt vedrørende nye — altså ikke brugte — maskiner og lignende driftsmidler, der anskaffes i nævnte tidsrum til brug ved oprettelse af en ny produktionsvirksomhed eller udvidelse, omlægning, modernisering og lignende af en bestående virksomhed.

Stk. 3. Endelig skal ekstraordinær afskrivning kunne indrømmes med hensyn til anskaffelsesomkostninger vedrørende nye — altså ikke brugte — maskiner og lignende driftsmidler, der i nævnte tidsrum anskaffes i anledning af en udskiftning i væsentligt omfang indenfor et bestående anlæg.

*Anmærkninger til § 5. Skatter og afgifter.**Tekstanmærkninger.*

Til nr. 1. Den her foreslåede tekstanmærkning har sammenhæng med tekstanmærkning nr. 1 til § 5 (II. A.) i finansloven for finansårene 1943-44—1952-53. Med hensyn til de grunde, der motiverede disse tekstanmærkninger henvises til tillæg A. sp. 907—908 i rigsdagstidenden for 1942—43.

Ved lov nr. 256 af 14. juni 1951 om fremskaffelse af indenlandsk tømmer og andre gavntreffejter blev der givet hjemmel for, at landbrugsministeren kan påbyde iværksættelsen af en nærmere fastsat hugst. Loven var begrundet med, at det måtte anses for ønskeligt, at der vedblivende blev foretaget en merhugst. Da det imidlertid var hensigten såvidt muligt at søge tilstrækkelig merhugst opnået ad frivillighedens vej, og da en fortsat merhugst måtte antages i stigende grad at give udtryk for et formueforbrug, blev det stillet skovejerne i udsigt, at man ville søge tilvejebragt hjemmel for, at den skattefrie del af indtægten ved merhugst ville blive forhøjet fra 50 pct. til 80 pct., forsåvidt angår indtægten i regnskabsår, der omfatter nogen del af tidsrummet fra den 1. september 1951 til den 31. august 1952. Endvidere var det forudsat, at den resterende del af merhugstindtægten kunne blive skattefri, såfremt den blev indskudt i „Danske Skovejeres Merhugstfond“. Det nævnte tidsrum vil indgå i en del af de regnskabsperioder, der vil være at lægge til grund for skatteansættelserne for skatteåret 1954—55. For at kunne indrømme skovejerne den skattefrihed, der er stillet dem i udsigt, vil det være nødvendigt at tilvejebringe hjemmel til, at indtægten ved merhugst i sådanne regnskabsår kan gøres skattefri.

Til nr. 2. Den her foreslåede tekstanmærkning svarer til tekstanmærkning nr. 2 til § 5 (II. A. og B.) i finanslovene for finansårene 1952—53, 1951—52 og 1950—51, tekstanmærkning nr. 3 til § 5 (II. A. og B.) i finansloven for finansåret 1949—50, tekstanmærkning nr. 4 til § 5 (II. A. og B.) i finansloven for finansåret 1948—49,